

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jana Rutsche a soudkyň Mgr. Heleny Konečné a JUDr. Martiny Kúchlerové, Ph.D., ve věci

žalobce: **M. F.**

proti

žalovanému: **Krajský úřad Královéhradeckého kraje**
se sídlem 500 03 Hradec Králové, Pivovarské náměstí 1245/2

za účasti:

1. JUDr. Z. K.
2. Statutární město Hradec Králové, IČO 0026881
ČSA 408, 502 00 Hradec Králové
3. Bc. M. H.
4. Mgr. Z. H.

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 4. 2023, čj. KUKHK-15694/DS/2023-2(Ma)

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 4. 2023, č. j. KUKHK-15694/DS/2023-2(Ma), se zrušuje a věc se mu vrací k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náklady řízení ve výši 3.000 Kč, a to do 10 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.
- III. Osoby zúčastněné na řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení a rozhodnutí správního orgánu

1. Napadeným rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání žalobce do rozhodnutí Magistrátu města Hradec Králové (dále také jen „správní orgán I. stupně“ nebo „magistrát“) ze dne 3. 1. 2023, čj. SZ MMHK/127636/2022 OD1/Pac, MMHK/001493/2023, a toto rozhodnutí potvrdil. Uvedeným prvoinstančním správním rozhodnutím bylo v řízení vedeném dle ustanovení § 142 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), rozhodnuto tak, že se na pozemcích parc. č. XA, parc. č. XB, parc. č. XC a parc. č. XD v obci xx, xxx, nachází veřejně přístupná účelová komunikace ve smyslu § 7 odst. 1 zákona č. 13/1997 Sb. o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pozemních komunikacích“).

II. Shrnutí žalobních bodů

2. Včas podanou žalobou se žalobce domáhal přezkoumání zákonnosti shora uvedeného rozhodnutí, navrhl jeho zrušení a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení a přiznání nákladů řízení.
3. Žalobce uvedl, že dne 31. 1. 2023 podal k magistrátu podnět ve věci sp. zn. SZ MMHK/127636/2022 OD1/Pac MMHK/001493/2023, neboť se od třetí osoby, nikoliv však od uvedeného správního orgánu, dozvěděl, že ohledně pozemku v jeho spoluvlastnictví je vedeno řízení o stanovení veřejné cesty. Magistrát s ním však, jakožto s účastníkem řízení zn. KUKHK-15694/DS/2023 nikdy nejednal a žádné rozhodnutí ani předvolání k jednání či seznámení s obsahem spisu mu nikdy nedoručil, ačkoliv jej uváděl jakožto účastníka řízení. Žalobce uvedl, že měl za to, že správní úřad, který do té doby nedbal jeho práv, mu na základě jeho podnětu alespoň doručí rozhodnutí, kterým bylo v řízení rozhodnuto ve věci samé, aby se alespoň s ním mohl seznámit. Namísto toho však magistrát posoudil jeho podnět jako odvolání ve věci, které následně Krajský úřad Královéhradeckého kraje jako nepřezkoumatelné zamítnul s tím, že nebyly uvedeny námitky, kterými by bylo napadeno předmětné rozhodnutí. Žalobce zdůraznil, že kdyby v dané věci chtěl podat odvolání, nazval by své podání „odvoláním“, nikoliv „podnětem“.
4. Žalobce namítl, že těžko mohl ve věci podávat odvolání, namítat skutečnosti a označovat důkazy svědčící proti rozhodnutí správního orgánu v prvním stupni, když mu neodeslal samotné rozhodnutí, a to ani poté, co jej jako opomíjený účastník na jeho chybu upozornil. Uvedl, že je pro něj nepochopitelné, jak měl jako opomenutý účastník řízení namítat proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně konkrétní skutečnosti a navrhopvat konkrétní důkazy, když po celou dobu vedení správního řízení v prvním stupni nebyl nikdy vyrozuměn o zahájení řízení, o provedených důkazech, nebyl vyzván k seznámení se se spisem před vydáním rozhodnutí a nebylo mu ani doručeno rozhodnutí ve věci samé.
5. Žalobce má za to, že tento způsob výkonu správy na prvním stupni se neslučuje ani s těmi nejzákladnějšími pravidly pro výkon správy stanovenými správním řádem, neboť správní orgán I. stupně svým postupem pošlapal veškerá jeho procesní práva. Žalovaný pak namísto toho, aby naplnil jeho legitimní očekávání a odstranil tento nezákonný stav a postup správního orgánu I. stupně, svým postupem fakticky toto závažné porušení Ústavou garantovaných procesních práv legalizoval. Žalobce uzavřel, že celé dosavadní

řízení vedené u magistrátu města pod sp. zn. SZ MMHK/127636/2022 OD1/Pac MMHK/001493/2023 je tak zatíženo neodstranitelnou vadou a v celém jeho dosavadním průběhu byla porušována jeho práva na řádný a spravedlivý proces.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

6. V písemném vyjádření k žalobě žalovaný odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí a navrhl zamítnutí žaloby.
7. K žalobním námitkám žalovaný uvedl, že stěžejní otázkou je, zda se žalobce s rozhodnutím prokazatelně seznámil, a to dle žalovaného ano. Jak již uvedl v rozhodnutí o odvolání, žalobce ve svém podání ze dne 1.2.2023 uvedl: a) přesné označení správního orgánu, který odvoláním napadené rozhodnutí vydal (a to včetně označení odboru), b) přesné identifikační údaje žadatele, c) přesný popis předmětu řízení tak jak jej specifikuje rozhodnutí správního orgánu prvního stupně (tj. uvedení veškerých jednotlivých parcel) a otázku toho, co je předmětem řízení, d) přesné uvedení čísla jednacího (tj. nikoli „jen“ spisové značky, ale nezaměnitelný identifikátor dokumentu - rozhodnutí správního orgánu prvního stupně), tj. čj. SZ MMHK/127636/2022 OD1/Pac, MMHK/001493/2023 a datum jeho vydání a e) že je mu známo, že je uveden v rozdělovníku uvedeného rozhodnutí.
8. Všechny uvedené údaje, kterými žalobce disponoval za situace, kdy mu správní orgán I. stupně neoznámil zahájení správního řízení, ani nedoručil jiný dokument, ze kterého by se mohl uvedené dozvědět, svědčí dle žalovaného jednoznačným závěru, že se s rozhodnutím správního orgánu I. stupně prokazatelně seznámil. Proto vycházel z ustanovení § 84 odst. 2 správního řádu, dle něhož *„neoznámení rozhodnutí se nemůže dovolávat ten, kdo se s ním prokazatelně seznámil. Na takového účastníka se hledí, jako by mu správní orgán doručil rozhodnutí s chybějícím poučením podle § 83 odst. 2.“*
9. Žalovaný uzavřel, že i kdyby se však žalobce (jako tzv. vedlejší účastník) s rozhodnutím správního orgánu prvního stupně prokazatelně neseznámil, bylo by minimálně nepochybné, že se dozvěděl o vydání rozhodnutí a o tom, co bylo předmětem rozhodování (ustanovení § 84 odst. 1 správního řádu). A za takové situace měl žalobce právo podat odvolání, neboť jiný úkon, např. námitky, návrh na provedení dokazování apod. již z povahy věci, tj. poté co bylo rozhodnutí vydáno, sám o sobě nepřipadá v úvahu a je možné (nutné) jej spojit toliko s odvoláním (ustanovení § 82 odst. 4 správního řádu). Žalovaný proto vyhodnotil podání žalobce doručené správnímu orgánu dne 1. 2. 2023 jako odvolání, a to bez ohledu na to, jak bylo označeno (ustanovení § 37 odst. 1 správního řádu).
10. Žalovaný dodal, že považuje postup žalobce od počátku za účelový a mající toliko za cíl blokovat stavbu, kterou žadatel hodlá realizovat a dopravně napojit prostřednictvím předmětné cesty. Žalobce je toliko spoluvlastníkem (id. podíl. ½) p. p. č. XB (zahrada), přičemž pouze cca 14 m² z předmětného pozemku zasahuje do deklarované účelové komunikace.

IV. Posouzení věci krajským soudem

11. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu žalobních námitek v řízení podle části třetí hlavy druhé dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“). Učinil tak bez nařízení jednání postupem za podmínek stanovených dle ustanovení § 51 odst. 1 věty druhé s. ř. s. Po prostudování předloženého správního spisu dospěl soud k následujícím skutkovým zjištěním a právním závěrům, přičemž žalobu shledal důvodnou.

12. Z předloženého správního spisu vyplynulo, že dne 11. 7. 2022 podal Bc. M. H. žádost (ze dne 27. 6. 2022) o vydání deklaratorního rozhodnutí o tom, že se na pozemcích parc. č. XA, parc. č. XB, parc. č. XC a parc. č. XD v obci xx, xxx, nachází veřejně přístupná účelová komunikace. Dne 11. 8. 2022 vydal správní orgán I. stupně oznámení o zahájení řízení a současně oznámil datum, kdy se uskuteční dokazování na místě, k němuž přizval účastníky řízení (žalobce opomněl). V průběhu řízení někteří účastníci řízení (vlastníci pozemků, na nichž předmětná komunikace vede) vyjádřili nesouhlas s tím, že by se mělo jednat o komunikaci veřejnou. Magistrát pak shromáždil podklady pro své rozhodnutí a přípisem ze dne 14. 11. 2022 oznámil účastníkům řízení (kromě žalobce), že mají ve smyslu ustanovení § 36 odst. 3 správního řádu možnost seznámit se s nimi a případně se k nim vyjádřit, k čemuž stanovil lhůtu.
13. Následně dne 3. 1. 2023 vydal správní orgán I. stupně rozhodnutí čj. SZ MMHK/127636/2022 OD1/Pac, MMHK/001493/2023, kterým rozhodl tak, že se na pozemcích parc. č. XA, parc. č. XB, parc. č. XC a parc. č. XD v obci xx, xxx, nachází veřejně přístupná účelová komunikace. Ani toto rozhodnutí žalobci nezaslal.
14. Dne 1. 2. 2023 byl správnímu orgánu I. stupně doručen podnět žalobce ze dne 31. 1. 2023 ke zrušení shora zmíněného rozhodnutí magistrátu ze dne 3. 1. 2023. Žalobce v něm uvedl, že se dozvěděl o vydání předmětného rozhodnutí magistrátu (dostatečně jej specifikoval) s tím, že o účastenství v daném řízení nebyl nijak vyrozuměn, přestože je údajně mezi účastníky řízení jako spoluvlastník pozemku p. č. XB v xxx zahrnut. Zdůraznil, že neví, proč mu bylo odepřeno právo na spravedlivý proces a porušeno Ústavou garantované právo vlastnit majetek, neboť o omezení výkonu tohoto jeho vlastnického bylo dosud řízení vedeno bez jeho účasti. Postup magistrátu označil za stížený neodstranitelnými vadami a žádal zrušení rozhodnutí magistrátu a projednání věci znovu od počátku za jeho účasti.
15. Správními orgány byl tento podnět žalobce vyhodnocen jako odvolání a žalovaný o něm rozhodl žalobou napadeným rozhodnutím tak, že jej zamítl.
16. Krajský soud posoudil žalobu v rozsahu a v mezích uplatněných žalobních bodů v souladu s dispoziční zásadou, kterou je správní soudnictví ovládáno, a vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 71 odst. 1 a 2 a § 75 odst. 1 s. ř. s.)
17. Mezi účastníky není sporné, že žalobce měl být jako spoluvlastník pozemku p. č. XB v katastrálním území Pražské Předměstí účastníkem předmětného řízení o deklaraci veřejně přístupné účelové komunikace, a to dle § 27 odst. 2 správního řádu. Je rovněž nesporné, že v průběhu řízení před správním orgánem I. stupně s ním nebylo vůbec jednáno, neboť nebyl v žádné fázi řízení vyrozuměn o jeho průběhu (s ohledem na velký počet účastníků řízení byl opomenut) a není tak pochyb o tom, že mu nebylo oznámeno zahájení řízení, nebylo umožněno, aby vznášel námítky a návrhy na provedení dokazování a aby se vyjádřil k podkladům rozhodnutí. V prvostupňovém rozhodnutí byl sice uveden ve výčtu účastníků, avšak ani toto rozhodnutí mu nebylo zasláno.
18. Podstatou sporu je otázka, jak mělo být naloženo s podáním žalobce ze dne 31. 1. 2023 nazvaným jako podnět ke zrušení rozhodnutí magistrátu ze dne 3. 1. 2023, a otázka procesního postupu správního orgánu, je-li mu doručeno takové podání, avšak s podatelem nebylo v původním řízení jako s účastníkem jednáno.

19. Ustanovení § 84 správního řádu v odstavci prvním stanoví, že *osoba, která byla účastníkem, ale rozhodnutí jí nebylo správním orgánem oznámeno, může podat odvolání do 30 dnů ode dne, kdy se o vydání rozhodnutí a řešení otázky, jež byla předmětem rozhodování, dozvěděla, nejpozději však do 1 roku ode dne, kdy bylo rozhodnutí oznámeno poslednímu z účastníků, kterým ho správní orgán byl oznámil; zmeškání úkonu nelze prominout. Ustanovení tohoto odstavce neplatí pro účastníky uvedené v § 27 odst. 1.*
20. Odstavec druhý téhož ustanovení pak stanoví, že *neoznámení rozhodnutí se nemůže dovolávat ten, kdo se s ním prokazatelně seznámil. Na takového účastníka se hledí, jako by mu správní orgán doručil rozhodnutí s chybějícím poučením podle § 83 odst. 2.*
21. Ustanovení § 84 správního řádu tedy umožňuje opomenutému účastníku řízení podat odvolání proti správnímu rozhodnutí, které mu nebylo oznámeno. Toto ustanovení je přitom nutno vztáhnout nejen na případy, kdy se účastník sice účastnil celého správního řízení, avšak konečné rozhodnutí mu nebylo doručeno, ale i na případy, kdy potenciální účastník o správním řízení vůbec nevěděl, neparticipoval na něm, a tudíž mu ani konečné rozhodnutí doručeno nebylo, jako v případě žalobce. Je-li účastník řízení opomenut i při oznámení rozhodnutí, nastane fikce oznámení rozhodnutí k okamžiku, k němuž je bezpečně a bez rozumných pochyb zjištěno, že seznal obsah rozhodnutí co do jeho identifikačních znaků a obsahu.
22. V daném případě ani krajský soud nemá pochyb o tom, že se žalobce prokazatelně s předmětným rozhodnutím magistrátu seznámil, neboť ve svém podání (podnětu) ze dne 31. 1. 2023 uvedl přesnou identifikaci rozhodnutí včetně označení ve věci rozhodujícího orgánu a přesný popis předmětu řízení, o kterém bylo rozhodnuto. Na žalobce tak bylo nutno hledět ve smyslu ustanovení § 84 odst. 2 správního řádu tak, jako by mu správní orgán doručil rozhodnutí s chybějícím poučením podle § 83 odst. 2 správního řádu, a mohl proto podat odvolání do 30 dnů ode dne, kdy se o vydání rozhodnutí a řešení otázky, která byla předmětem rozhodování, dozvěděl. V této lhůtě také své podání ze dne 31. 1. 2023, které správnímu orgánu došlo dne 1. 2. 2023, učinil, neboť sám tvrdí (a správní orgány to nijak nezpochybnil), že se o předmětném rozhodnutí dozvěděl dne 31. 1. 2023.
23. Nutno konstatovat, že je-li zpochybněna právní moc rozhodnutí ve věci samé, není možné přistoupit k řízení přezkumnému ve smyslu ustanovení § 94 a násl. správního řádu a žádost žalobce posoudit jako podnět k tomuto řízení, neboť přezkumné řízení jako mimořádný opravný prostředek podle hlavy IX správního řádu je možno zahájit pouze v případě pravomocného rozhodnutí. I obnova řízení jako mimořádný opravný prostředek ve správním řízení představuje průlom do překážky věci rozhodnuté. Cílem obnovy řízení je umožnit ve věci znovu rozhodnout, jestliže při původním řízení nebyly uspokojivě zjištěny potřebné skutkové okolnosti. Opomenutí účastnictví navíc nemůže ani být důvodem obnovy řízení, neboť okruh účastníků je stanoven zákonem a nejedná se tedy o skutečnost dříve neznámou ve smyslu § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu ani o jiný důvod obnovy. Ani řízení o obnově tedy z povahy věci nepřipadá v úvahu.
24. Žádost žalobce tedy bylo třeba posoudit podle obsahu jako odvolání opomenutého účastníka řízení (§ 37 odst. 1 věta druhá správního řádu), neboť za shora popsané situace měl jako opomenutý účastník právo podat odvolání (ustanovení § 82 odst. 4 správního řádu). Správní orgány proto správně vyhodnotily podání žalobce ze dne 31. 1. 2023 s

ohledem na jeho obsah brojící proti prvostupňovému rozhodnutí jako odvolání, a to bez ohledu na to, jak bylo označeno (ustanovení § 37 odst. 1 správního řádu).

25. Krajský soud však nemohl v daném případě přisvědčit samotnému procesnímu postupu správních orgánů, resp. žalovaného, ve vztahu k odstranění vad prvostupňového řízení, v jejichž důsledku byla porušena základní žalobcova procesní práva.
26. Sám žalovaný výslovně připustil, že žalobci nebylo oznámeno zahájení řízení, že mu nebylo umožněno, aby vznášel námitky a návrhy na provedení dokazování a aby se vyjádřil k podkladům rozhodnutí. Bylo tedy namístě alespoň v základu zkrácení na jeho právech napravit.
27. Dle ustanovení § 36 odst. 2 věty první správního řádu platí, že *účastníci mají právo vyjádřit v řízení své stanovisko*.
28. Dle odst. 3 věty první téhož ustanovení platí, že *nestanoví-li zákon jinak, musí být účastníkům před vydáním rozhodnutí ve věci dána možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí; to se netýká žadatele, pokud se jeho žádosti v plném rozsahu vyhovuje, a účastníka, který se práva vyjádřit se k podkladům rozhodnutí vzdal*.
29. Z uvedených ustanovení lze dovodit, že účelem zmíněného odstavce 2 je umožnit účastníkům vyjádřit se kdykoli v řízení (a třeba i opakovaně) k věci, odstavec 3 je speciálně určen pro situaci, která v řízení u správního orgánu I. stupně nastává zpravidla jen jednou, a to po shromáždění všech podkladů. Postup podle odstavce 2 je tak věcí účastníkovy procesní iniciativy (nemusí k němu tedy vůbec dojít, pokud účastník nepocítí potřebu vyjadřovat v řízení své stanovisko), kdežto popud k postupu podle odstavce 3 dává vždy správní orgán, a je pak na účastníkovi, zda toto své oprávnění využije.
30. Obsahem odstavce třetího zmíněného ustanovení je pak úprava práva účastníka řízení vyjádřit se před vydáním rozhodnutí k podkladům, na jejichž základě bude správní orgán rozhodnutí vydávat. Jde o jeden z konkrétních projevů obecnějšího práva na to být slyšen (jehož základ je upraven již v odstavci druhém), které se zde potkává i se zásadou předvídatelnosti správního rozhodování. Lze konstatovat, že právo účastníka řízení vyjádřit se k podkladům rozhodnutí představuje jedno ze základních procesních práv ve správním řízení, které je současně zárukou základního práva podle čl. 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod, dle něhož má každý právo, aby se mohl vyjádřit ke všem prováděným důkazům (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 11. 2014, čj. 9 As 42/2014-35). Z relevantní judikatury vyplývá, že smyslem daného procesního práva je umožnit účastníkovi řízení, aby ve fázi před vydáním rozhodnutí, tedy poté, co správní orgán ukončil shromažďování podkladů rozhodnutí, mohl uplatnit své výhrady, resp. učinit procesní návrhy tak, aby rozhodnutí skutečně vycházelo ze spolehlivě zjištěného stavu věci.
31. Účastníci se k podkladům k rozhodnutí vyjadřují (mají možnost vyjádřit) po výzvě ze strany správního orgánu, jejíž součástí je též přiměřená lhůta. Tu správní orgán stanoví s ohledem na množství podkladů, na jejichž základě hodlá rozhodovat, náročnost jejich posouzení atp. Správní orgán tedy musí účastníkům poskytnout reálnou možnost seznámit se s podklady pro vydání rozhodnutí tak, aby se k nim mohli vyjádřit. Pro úplnost lze dodat, že z účastníků, jimž svědčí právo vyjádřit se k podkladům pro vydání rozhodnutí, jsou vyčleněni pouze žadatelé, jejichž žádosti se v plném rozsahu vyhovuje

(jde o omezení vyplývající ze stejné logiky jako třeba zbytnost odůvodnění správního rozhodnutí, viz § 68 odst. 4 správního řádu), dále pak účastníci, kteří se práva vyjádřit se k podkladům rozhodnutí vzdali. Tito účastníci se k podkladům pro vydání rozhodnutí stále vyjádřit mohou, mají-li o to zájem, ze strany správního orgánu však není založena povinnost je k tomu vyzývat.

32. Žalobce v daném případě účastníkem řízení být měl a v podstatě na všech svých procesních právech účastníka řízení byl v prvostupňovém správním řízení jako opomenutý účastník zkrácen. Vzhledem ke shora uvedenému, tj. že právo vyjádřit se k podkladům rozhodnutí představuje pro účastníka řízení jedno ze základních procesních práv ve správním řízení, které je současně zárukou základního práva podle čl. 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod a zásadním momentem celého řízení, bylo namístě, aby alespoň žalovaný v rámci odvolacího řízení zásadní pochybení správního orgánu I. stupně v tomto směru napravil (což učinit i měl, jestliže prvostupňové rozhodnutí nezrušil) a žalobci sám dal možnost seznámit se se shromážděnými podklady rozhodnutí a vyjádřit se k nim ve smyslu ustanovení § 36 odst. 3 správního řádu a k tomu mu měl stanovit přiměřenou lhůtu. To však neučinil. Krajský soud dodává, že vzhledem k výše uvedenému lze označit v daném případě požadavek žalobce na projednání celé věci od počátku s jeho účastí za přehnaný.
33. Postup žalovaného, který bez dalšího, tj. jakékoliv procesní aktivity, o podání žalobce ze dne 31. 1. 2023 rozhodl (byť podání žalobce správně kvalifikoval jako odvolání), tak založil vadu řízení ve smyslu § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s. pro porušení § 36 odst. 3 správního řádu v návaznosti na čl. 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod, které garantují účastníku správního řízení možnost prezentovat své stanovisko k důkazním prostředkům shromážděným ve správním řízení ve fázi před vydáním rozhodnutí.

V. Závěr a náklady řízení

34. S ohledem na shora uvedené musel krajský soud zrušit rozhodnutí žalovaného ve smyslu ustanovení § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s. pro podstatné porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, které mohlo mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé. Současně krajský soud vyslovil, že věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení, přičemž v dalším řízení je správní orgán vázán právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku (§ 78 odst. 4 a 5 s. ř. s.).
35. Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 s. ř. s. Dle něj má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci byl úspěšný žalobce, krajský soud mu proto přiznal náhradu nákladů řízení spočívajících v náhradě zaplaceného soudního poplatku ve výši 3.000 Kč. Jiné náklady žalobce nenárokoval a ze spisu ani nevyplývá, že by mu v souvislosti s podáním žaloby nějaké další náklady vznikly.
36. Osoba zúčastněná na řízení má dle ustanovení § 60 odst. 5 s. ř. s. právo na náhradu jen těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil. Z důvodů zvláštního zřetele hodných jí může soud na návrh přiznat právo na náhradu dalších nákladů řízení. Taková situace však v dané věci nenastala, proto krajský soud rozhodl, jak je uvedeno ve výroku III. tohoto rozsudku.

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 54 odst. 5 s. ř. s.).

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, který o ní také rozhoduje.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Hradec Králové 23. ledna 2024

JUDr. Jan Rutsch v. r.
předseda senátu